

Sammanfattande

P r o t o k o l l

fört under en diskussion i ring L III⁴

den 15 januari 1946 om

F U S K E T I N O M S K O L A N .

Förklarades diskussionen öppnad av ordföranden hr CARLSTEN.

Hr Sköldvall menade, att fusket skulle antaga väldiga proportioner vid s.k. bevakningslösa skrivningar. Det gäller ju att nå så goda resultat som möjligt; ändamålet helgar medlen.

Hr. Lindström ville ha ökad bevakning under skrivningarna, emedan han stördes av de viskningar, som förs av pojkar tvärs över hela salen. Vid skrivningar utan bevakning skulle endast uppstå skoj och prat, däremot knappast fusk. Talaren frågade till slut för vilka detta privilegium i så fall skulle gälla.

Hr Giertta ansåg att ett fuskmoment skulle komma bort, om man finge använda lexikon och dylika hjälpmedel under skrivningarna. Under skrivningarna händer det ibland, att en elev kan få ett tips efter förfrågan hos vakthavande lärare. Då vill de andra försöka få reda på detta av honom. Detta skulle avskaffas definitivt; därigenom bortginge ytterligare ett fuskmoment.

Hr Jan-Erik Sjögren ville ha ett mer personligt förhållande mellan lärare och elever.

Hr Lindström efterlyste en bättre gemenskap på ett högre plan.

Hr Wrede frågade, varför lärare och elever ibland inte kunde ha personliga samtal, vilket säkert skulle innebära ett framsteg. Talaren ville vidare ha bevakningsfria skrivningar efter noggranna förberedelser och avgivna löften.

Hr Lindström uttalade sitt misshag över det myckna experimenterandet inom skolan.

Hr Beyer ville vederlägga hr Lindströms anförande och ansåg, att experimenterandet var nödvändigt för att ernå en bättre anda. Talaren framhöll vidare, att lärarna måste taga första steget för att få till stånd en bättre anda inom skolan vad beträffar det spända förhållandet mellan lärare och elever. Rektor nämnde i sitt tal.

Ordföranden frågade nu, om fusket alltså vore ett utslag av ett dåligt förhållande mellan lärare och elever.

Hr Giertta ansåg, att kampen för goda betyg var drivfjädern till det hela.

Hr Wrede trodde inte förhållandet mellan lärare och elever var sämre nu än annars, men instämde i att betygsjaktet nog f.n. går till överdrift.

Hr Wulff tyckte att hela felet låg i det svenska skolsystemet. Kunskapen sitter i högsätet och någon karaktärsfostran förekommer icke. Det råder inte något motsatsförhållande mellan lärare och elever, utan ett spänningsförhållande. För att minska detta kunde lärare och elever ibland råkas under samma gemytliga förhållande som vid Luciafesterna. Fuskets orsaker var emellertid skolsystemet, kunskapsjaktet och konkurrensen.

Hr Lindström ville också ha ett personligare förhållande mellan lärare och elever och antydde, att felet delvis låg hos kuratorn, varpå talaren i ord började angripa denne, vilket dock avstyrades av ordföranden.

Hr Beyer ansåg att eleverna hysa ett sådant förtroende för kurator, som de inte skulle ha för sina lärare, och att denne snarare bidrog än till att minska ovannämnda spänningförhållande.

Hr Wulff

ville också rikta ett angrepp mot kurator, men avbröts av ordföranden.

Hr Beyer trodde inte att man skulle kunna åstadkomma en förändring i det nuvarande fuskstillståndet.

Däri instämde hrr Giertta och Lindström, vilken senare ville ha en stramare linje över skolan.

Hr Hjörström sade, att om man inte ansåg sig kunna begränsa fuskets, ansåg man sig också moraliskt undermålig. Talaren trodde, att man kunde begränsa fuskets med litet god vilja,

Hr Sköldvall menade att man borde akta sig för att avlägga några löften, som man i alla fall inte skulle hålla.

Ordföranden sammanfattade det hela sålunda, att det inte går att göra någonting åt fuskets.

Hr Sylwan ifrågasatte fuskets såsom ett moraliskt fel. Om man fuskar under en skrivning, kanske man klarar den och dessutom lär man sig alltid något.

Hr Wrede menade att man vid en skrivning hade att redogöra för sina egna kunskaper
Att därför skaffa hjälp genom fusk, vore att likna vid en stöld.

Hr Lindström sade att man endast till en obetydlig del kunde avskaffa fusket.
Men nu var det ju fråga om att taga ett krafttag.

Hr Sköldvall föreslog, att man med hänsyn till den långt framskridna tiden borde
ena sig om en sammanfattning eller resolution.

Hr Wrede tyckte att det skulle vara svårt att taga ett krafttag och ansåg, att man
i så fall borde inrikta sig på skrivningar utan övervakning.

Hr Wulff föreslog, att man skulle göra ett försök med en skrivning till att börja
med.

Ringgen fattade därefter följande resolution:

För att utröna elevernas uppträdande och arbetssätt vid en skolē
skrivning utan någon som helst övervakning, bör inom läroverket
anordnas en skolskrivning, under vilken ingen lärare skall hava
tillträde till skrivsalen, och eleverna sålunda helt fria från all
samtidig kontroll få färdigställa sina uppgifter.

Rolf Carlsten,
ordförande.

Johnny Sköldvall
sekreterare.

~~XXXXXXXXXX~~
Rolf Carlsten

Johnny Sköldvall